

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11Co/14/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124218763
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Vargová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:6124218763.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Vargovej a členov senátu JUDr. Evy Šiškovéj a Mgr. Mareka Janigloša, v spore žalobcu: Západoslovenská distribučná, a.s., Čulenova 6, Bratislava, IČO: 36 361 518, zastúpeného advokátskou kanceláriou: AK Herceg, s.r.o., Košická 56, Bratislava, IČO: 35 890 240, proti žalovanej: A. B., nar. XX. XX. XXXX, C. B. XXXX/XX, D., zastúpenej advokátom: JUDr. Ing. Ronald Kočiščák, Farská 12, Nitra, IČO: 42 207 967, o zaplatenie sumy 215,41 eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní žalovanej zo dňa 04. 12. 2024 proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 36C/79/2024 - 78 zo dňa 26. 09. 2024, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nitra (ďalej aj súd prvej inštancie alebo súd) vyššie označeným rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 215,41 eur a náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 115,45 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením (II. výrok).

2. V odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že žalobca sa v rámci upomínacieho konania domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie 215,41 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania, titulom neoprávneného odberu elektrickej energie. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 23. 03. 2022 vykonal kontrolu v mieste odberu elektriny na adrese E. XX, D., pričom bol zistený neoprávnený odber elektriny podľa ust. § 46 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj zákon č. 251/2012 Z. z.), t. j. odoberanie energie bez zmluvného vzťahu s dodávateľom elektrickej energie. O vykonanej kontrole spísal žalobca protokol č. 018057, pričom žalovaná nebola prítomná pri kontrole a protokol nepodpísala. Škoda v súlade s vyhláškou Ministerstva hospodárstva SR č. 292/2012 Z. z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny bola vypočítaná na základe stavu elektromera za obdobie od 22. 09. 2021 do 23. 03. 2022. Výzvou na úhradu škody spôsobenej neoprávneným odberom zo dňa 25. 04. 2022 žalobca žiadal žalovanú o úhradu škody v sume 330,86 eur s tým, že pri úhrade do 29. 05. 2022 jej odpustí 15 % dlhu a taktiež jej ponúkol možnosť splatiť dlh v splátkach.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal platobný rozkaz pod sp. zn. 9Up/204/2024 dňa 15. 02. 2024, ktorý nebolo možné žalovanej doručiť do vlastných rúk a žalobca podal návrh na pokračovanie v konaní, v dôsledku čoho bola vec postúpená na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Nitra.

4. Žalovaná sa k žalobe, ktorá jej bola doručená dňa 27. 08. 2024 spolu s výzvou na vyjadrenie, žiadnym spôsobom nevyjadrila a skutkové tvrdenia žalobcu nepoprela, z dôvodu čoho ich súd považoval v súlade s ust. § 151 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj CSP) za nesporné. Súd prvej inštancie ďalej citoval ust. § 177 ods. 2 písm. a/, § 219 ods. 3 CSP a uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že predmetom konania je žaloba na zaplatenie sumy 215,41 eur, ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2.000,- eur, vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania verejným vyhlásením rozsudku na základe listinných dôkazov predložených žalobcom.

5. Vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov založených v spise a zistil nasledovný skutkový stav:

5.1 Z protokolu o zistení neoprávneného odberu č. 018057, ktorý vyhotovil žalobca, súd zistil, že dňa 23. 03. 2022 vznikol neoprávnený odber elektrickej energie - odoberanie energie bez zmluvného vzťahu s dodávateľom elektrickej energie na adrese E. XX/XXXX, D., výrobné číslo elektromera 18047917. Overovacie a podnikové plomby nejavili známky poškodenia. Odberné miesto odpojili na svorkovnici elektromera z dôvodu, že zmluva bola ukončená 02. 07. 2016.

5.2 Z výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny podľa zákona č. 251/2012 Z. z. zisteným dňa 23. 03. 2022 za obdobie trvania odberu 22. 09. 2021 - 23. 03. 2022 na adrese odberného miesta bola celková škoda spôsobená neoprávneným odberom vypočítaná na sumu 330,86 eur, t. j. celková spotreba elektriny počas neoprávneného odberu 215,41 eur + náklady spojené s kontrolou 77,64 eur + DPH. Nameraná spotreba podľa stavu elektromera č. 18047917 bola 1366 kWh, trvanie odberu 183 dní.

5.3 Výzvou na úhradu škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny zo dňa 25. 04. 2022 vyzval žalobca žalovanú na zaplatenie sumy 330,86 eur do 30 dní z dôvodu zistenia neoprávneného odberu elektriny podľa ust. § 46 zákona č. 251/2012 Z. z. dňa 23. 03. 2022 na mieste odberu elektriny na adrese E. XX, D., číslo odberného miesta 4404756201. Zásielka sa žalobcovi vrátila s označením „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“ dňa 26. 05. 2022.

5.4 Predžalobnou výzvou zo dňa 05. 10. 2023 na zaplatenie škody vyzval právny zástupca žalobcu žalovanú na adrese E. XX, D., na úhradu škody spôsobenej neoprávneným odberom v odbernom mieste E. XX, D. v sume 330,86 eur do 5 dní od prevzatia výzvy.

6. Po právnej stránke súd prvej inštancie odôvodnil svoj rozsudok citáciou ust. § 488, § 489 zákona č. 40/1964 Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, ust. § 46 ods. 1, 2, 4 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ust. § 1 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 vyhlášky Ministerstva hospodárstva SR č. 292/2012 Z. z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny.

7. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalovaná na odbernom mieste odoberala elektrickú energiu bez uzavretej zmluvy o jej dodávke. Žalobca dňa 23. 03. 2022 vykonal kontrolu v mieste odberu elektriny na adrese E. XX, D. v neprítomnosti žalovanej, pričom zistil neoprávnený odber elektriny podľa ust. § 46 zákona č. 251/2012 Z. z., t. j. odoberanie energie bez zmluvného vzťahu s dodávateľom elektrickej energie. O vykonanej kontrole spísal žalobca protokol. Škoda bola vypočítaná za obdobie od 22. 09. 2021 do 23. 03. 2022 v súlade s vyhláškou Ministerstva hospodárstva SR č. 292/2012 Z. z., ktorou sa stanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny. Žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny a na úhradu dlhu, pričom pri úhrade do 29. 05. 2022 jej ponúkol odpustenie vo výške 15 %, resp. možnosť splatiť dlh v splátkach. Súčasťou výzvy bol protokol a výpočet škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny. Výška dlhu - škody bola 330,86 eur. Okrem priamej škody si žalobca uplatnil i náklady kontroly v zmysle ust. § 1 ods. 7 vyhlášky č. 292/2012 Z. z., a to podľa položky 160 Cenníka služieb distribúcie elektriny Západoslovenská distribučná, a.s. z 01. 03. 2020 účinnom od 01. 04. 2020, ako i náklady na vrátenie dane z pridanej hodnoty v súlade s ust. § 53 ods. 5 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov. Žalovaná v konaní nerozporeovala skutkové tvrdenia žalobcu v žalobe, preto sa podľa ust. § 151 ods. 1 CSP tvrdenia žalobcu považujú za nesporné. Nakoľko žalovaná do dňa rozhodovania súdu prvej inštancie neuhradila žalobcovi vyčíslenú škodu 215,41 eur za neoprávnený

odber, súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami žalobe žalobcu ako dôvodnej vyhovel a zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 330,86 eur (istina 215,41 eur + náklady spojené s uplatnením pohľadávky 115,45 eur, t. j. súčet súm 77,64 eur a 37,81 eur) do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

8. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP a úspešnému žalobcovi priznal nárok na plnú náhradu trov konania. Strany sporu nenavrhlí a ani súd nezistil existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré by mal postupovať podľa ust. § 257 CSP a náhradu trov konania žalobcovi nepriznať.

9. Žalovaná podala proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie zo dňa 04. 12. 2024 prostredníctvom svojho právneho zástupcu, a to z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP, teda z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

9.1 Vzniesla námietku premlčania celého nároku, ktorý si uplatnil žalobca. Zo žaloby vyplýva, že škoda mala byť spôsobená v období od 22. 09. 2021 do 23. 03. 2022, čiže odo dňa 22. 09. 2021 najneskôr do dňa podania žaloby je možné označiť uplatnený nárok za premlčaný, a to z dôvodu, že ak by aj žalovaná spôsobila žalobcovi škodu, táto nebola spôsobená jednorazovo dňa 23. 03. 2022, ale škoda vznikala samostatne každý deň od 22. 09. 2021.

9.2 Zo žaloby ako aj predložených dôkazov žiadnym spôsobom nevyplýva pasívna legitímácia žalovanej. Žalovaná nie je vlastníkom nehnuteľnosti, do ktorej mala byť dodávaná elektrina bez platnej zmluvy, rovnako sám žalobca označil ako posledného zmluvného partnera na odbernom mieste úplne inú osobu ako žalovanú. Nie je zrejmé, na základe čoho označil žalobca práve žalovanú ako zodpovednú za vznik škody, a teda povinnú nahradiť takto vzniknutú škodu. Žalobca v podanej žalobe uviedol, že z protokolu o zistení neoprávneného odberu č. 018057 vyplýva, že „overovacie a podnikové plomby nejavili známky poškodenia“. Je teda preukázané, že žalovaná ani žiadnym spôsobom nemanipulovala s pripojením, a je iba zodpovednosťou a zavineným konaním žalobcu, že po skončení platnej zmluvy, ktorej odberateľa sám žalobca aj identifikoval, nezabezpečil odpojenie elektromera a ukončenie dodávky elektriny do predmetnej nehnuteľnosti, ktorá však nebola a ani nie je vo vlastníctve žalovanej. Žalovanú potom nemožno identifikovať ako osobu, ktorá neoprávnene odoberala elektrickú energiu, v dôsledku čoho nemôže byť ani pasívne legítimovaná v tomto spore.

10. Z uvedených dôvodov žalovaná žiadala, aby odvolací súd zrušil rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 36C/79/2024-78 zo dňa 26. 09. 2024 a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Žalobca podal k odvolaniu žalovanej vyjadrenie zo dňa 17. 12. 2024, a to prostredníctvom svojho právneho zástupcu, v ktorom uviedol, že svoj nárok si uplatnil podaním žaloby na Okresný súd Banská Bystrica dňa 09. 02. 2024. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 15. 02. 2024 platobný rozkaz, ktorý žalovaná neprevzala, preto žalobca zaslal súhlas s pokračovaním v konaní na všeobecnom súde. Žalovanej bola žaloba doručená dňa 27. 08. 2024. K žalobe sa nevyjadrila, nerozporovala premlčanie nároku, ani pasívnu legitímáciu, na základe čoho súd prvej inštancie považoval skutkové tvrdenia žalobcu za nesporné a v súlade s ust. § 177 ods. 2 CSP vydal vo veci rozsudok.

11.1 K námietke premlčania žalobca uviedol, že neoprávnený odber je v súlade s platnými predpismi možné kvalifikovať ako prečin krádeže v zmysle ust. § 212 Trestného zákona, preto premlčacia doba nie je dva roky, od kedy sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá, najneskôr za tri roky, od kedy ku škode došlo, avšak škoda spôsobená úmyselne sa premlčí za 10 rokov, od kedy bola spôsobená (ust. § 106 Občianskeho zákonníka). Pohľadávka žalobcu teda nie je premlčaná a tento odvolací dôvod žalovaná uvádza neopodstatnene.

11.2 K námietke žalovanej, že nie je pasívne legítimovaná, nakoľko nie je vlastníčkou odberného miesta, žalobca uviedol, že odberné miesto, na ktorom došlo k neoprávnenému odberu, teda k odberu elektrickej energie bez platne uzatvorenej zmluvy, bolo na adrese E. XX/XXXX F. D. a žalovaná je vlastníkom odberného miesta v zmysle zápisu na príslušnom liste vlastníctva (LV č. XXXX, katastrálne územie D.) od roku 2000, kedy byt na základe prevodu nadobudla. To, že na liste vlastníctva je uvedená iná adresa žalovanej nemožno považovať za preukázanie, že nie je vlastníkom odberného miesta, je to

pravdepodobne v dôsledku nesplnenia si zákonnej povinnosti žalovanej. Skutočnosť, že v protokole o zistení neoprávneného odberu č. 018057 (ktorý žalobca súdu predložil) je uvedené, že posledným odberateľom do 02. 07. 2016 bol G. D. len deklaruje, s kým mal žalobca ako posledným známym odberateľom uzatvorenú zmluvu. Tvrdenie žalovanej, že toto je uvedené v protokole je irelevantné. V predmetnom protokole bolo uvedené, že „overovacie a podnikové plomby nejavili známky poškodenia“, čo žalobca nerozporuje, ale žalovaná pravdepodobne účelovo neuviedla i iné tvrdenia z predmetného protokolu, a to „miesto pripojené bez platnej zmluvy (neoprávnené). Zmluva ukončená 02. 07. 2016. Odberné miesto sme odpojili na svorkovnici elektromeru“.

12. Žalobca navrhol, aby odvolací súd v celom rozsahu potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 26. 09. 2024 a zaviazal žalovanú na náhradu trov žalobcu v odvolacom konaní.

13. K vyjadreniu žalovaného zo dňa 17. 12. 2024 podala žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrenie zo dňa 22. 01. 2025. Zotrvála na všetkých skutočnostiach uvedených v podanom odvolaní a nad jeho rámec a v nadväznosti na vyjadrenie žalobcu uviedla, že nikdy nebola a nie je vlastníčkou žiadnej nehnuteľnosti na ulici E. XX/XXXX, D., a teda ani nikdy neoprávnené nevyužívala žiadne odberné miesto elektriky na tejto adrese. Nemohla sa ani dopustiť žiadneho neoprávneného odberu elektriny, ani spôsobiť škodu a už vôbec žiadneho trestného činu, ako to uviedol právny zástupca žalobcu. Ani niekoľkokrát opakované nesprávne a nepravdivé tvrdenie žalobcu nemôže zhojiť jeho dôkaznú núdzu, ale hlavne úplne zrejme nepochopenie skutočností uvádzaných v liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie D.. Právny zástupca žalobcu vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že „na adrese E. XX/XXXX F. D. - žalovaná je vlastníkom odberného miesta v zmysle zápisu na príslušnom liste vlastníctva /LV č. XXXX k. ú. D./ od roku 2000, kedy byt na základe prevodu nadobudla“. Žalovaná nevie, či je toto tvrdenie iba omylom právneho zástupcu žalobcu, ktorý nesprávne prečítal údaje z príslušného listu vlastníctva, alebo ide o jeho úmyselne nepravdivé tvrdenie. Po nahliadnutí do listu vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie D. je zrejme, že nehnuteľnosť - byt č. 1 vo vlastníctve žalovanej sa nenachádza na ulici E. XX/XXXX, D.. Orientačné číslo obytného domu, v ktorom sa byt č. 1 (resp. odberné miesto elektriny) nachádza je č. XX a nie XX, súpisné číslo obytného domu je č. XXXX a nie XXXX. Predmetná nehnuteľnosť sa nachádza na ulici C. B. XX, D., teda je miestom trvalého pobytu žalovanej, čo vyplýva aj zo zápisu na LV č. XXXX pre katastrálne územie D.. Ide teda o úplne inú nehnuteľnosť v úplne inej časti mesta Nitra, ktorá ani len teoreticky nemá žiadnu súvislosť s odberným miestom na ulici E. XX/XXXX D.. Aj napriek tomu, že žalovaná nemá povinnosť dokazovať tvrdenie, že nie je vlastníčkou žiadnej nehnuteľnosti na adrese E. XX/XXXX, D., ale žalobca má povinnosť preukázať svoje tvrdenia a teda preukázať, že žalovaná bola vlastníčkou nehnuteľnosti na uvedenej adrese. Toto však v priebehu konania nepreukázal a teda neuniesol dôkazné bremeno. Vzhľadom k nefunkčnosti elektronických služieb katastra nemôže žalovaná predložiť súdu výpis z LV týkajúci sa adresy E. XX/XXXX, D.. Predložiť tento list vlastníctva bolo povinnosťou žalobcu a nie žalovanej, nakoľko práve žalobca od zápisu v tomto LV odvodzuje svoj nárok. Ak by žalobca súdu predmetný list vlastníctva predložil, bolo by zrejme, že žalovaná na tejto adrese nevlastní a ani nikdy nevlastnila žiadnu nehnuteľnosť. Žalovaná súdu predložila informatívny výpis z LV č. XXXX pre katastrálne územie D. zo dňa 14. 11. 2024, z ktorého vyplýva, že skutočnosti ňou uvádzané sú pravdivé, keďže od roku 2000 najmenej do dňa 14. 11. 2024, teda aj počas doby, kedy malo dôjsť k neoprávnenému odberu elektriky, bola žalovaná vlastníčkou nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX katastrálne územie D., ale ide o inú nehnuteľnosť ako o tú, ktorú uvádza žalobca ako miesto neoprávneného odberu elektriny.

13.1 Uvedené skutočnosti majú vplyv aj na plynutie premlčacej doby vo vzťahu k uplatňovanému nároku žalobcu a tiež na uplatnenú námietku premlčania zo strany žalovanej. Nie je správne tvrdenie právneho zástupcu žalobcu, že v tomto prípade je potrebné uplatňovať premlčaciu dobu podľa ust. § 106 Občianskeho zákonníka, teda ako premlčanie nároku za úmyselne spôsobenú škodu. Žalovaná nemohla žiadnym spôsobom spôsobiť žalobcovi škodu a ani sa obohatiť na jeho úkor, a to ani neúmyselne, a už vôbec nie úmyselne. Preto ani námietka žalobcu o neopodstatnenom uplatnení námietky premlčania zo strany žalovanej nie je správna. Žalovaná naďalej trvala na uplatnenej námietke premlčania voči celému uplatnenému nároku, ktorú je v zmysle judikatúry ako aj ustálenej súdnej praxe oprávnená uplatniť aj v podanom odvolaní. Žalobca nepostupoval s primeranou opatrnosťou a tak, aby prechádzal vzniku škody, keď aj napriek tomu, že podľa svojho vyjadrenia vedel o tom, že od 03. 07. 2016 bolo predmetné odberné miesto pripojené bez platnej zmluvy, neodpojil ho, ponechal ho pripojené, čo potvrdzuje protokol č. 018057 vyhotovený zamestnancom žalobcu. Sám žalobca teda zapríčinil, že došlo k neoprávnenému

odberu a nemôže tvrdiť, že neoprávneným odberom došlo k spáchaniu trestného činu alebo úmyselnému spôsobeniu škody. Uvedené potvrdzuje, že žalobcom uplatnený nárok je premlčaný v celom rozsahu.

13.2 Žalovaná zotrvala na tom, aby odvolací súd rozhodol tak, že zruší rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 26. 09. 2024 a vec mu vráti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alebo alternatívne tento rozsudok zmení tak, že žalobu zamietne a prizná žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie ako aj v odvolacom konaní v plnom rozsahu.

14. K vyjadreniu žalovanej zo dňa 22. 01. 2025 podal žalobca vyjadrenie zo dňa 02. 02. 2025, v ktorom poukázal na to, že právny zástupca žalovanej má rovnaké priezvisko ako žalovaná (pravdepodobne ide o rodinného príslušníka) a ako sídlo advokátskej kancelárie uviedol práve adresu odberného miesta - E. XX, D., pričom táto adresa je uvedená i na stránke Slovenskej advokátskej komory. Žalovaná ako osoba, ktorá spôsobila žalobcovi škodu na odbernom mieste E. XX, D., bola už v minulosti pre iné škody žalovaná:

- v prípade škody spôsobenej na danom odbernom mieste v období od 08. 03. 2017 do 06. 09. 2017 - žalobca zaslal žalovanej výzvu zo dňa 19. 09. 2017, ktorú žalovaná v odbernej lehote neprevzala a rovnako neprevzala ani predžalobnú výzvu zaslanú právnym zástupcom v podaní zo dňa 09. 10. 2019. V Obchodnom vestníku č. 31/2019 zo dňa 25. 03. 2019 bolo uvedené, že na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovanej - byt č. 1, na ul. C. B. XX F. D. bola vedená dobrovoľná dražba, preto žalobca od ďalšieho vymáhania upustil,

- v prípade škody spôsobenej na danom odbernom mieste v období od 07. 09. 2017 do 15. 10. 2019 žalobca zaslal žalovanej výzvu zo dňa 23. 10. 2019, ktorú žalovaná v odbernej lehote neprevzala a rovnako neprevzala ani predžalobnú výzvu zaslanú právnym zástupcom v podaní zo dňa 23. 11. 2020. Žalobca túto pohľadávku žaloval a Okresný súd Nitra vydal dňa 19. 02. 2021 platobný rozkaz v konaní pod sp. zn. 10Csp/217/2020, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 15. 03. 2021 a zaplataenie pohľadávky je vymáhané v exekučnom konaní vedenom na Exekútorskom úrade JUDr. Petra Balaška pod sp. zn. 394EX 889/21. V spise sa nachádza i fotodokumentácia, z ktorej vyplýva, že na odbernom mieste má sídlo tak advokát JUDr. Ronald Kočiščák, ako aj od roku 2011 spoločnosť RK Consulting s.r.o., IČO 46 085 921, ktorej jediným spoločníkom a konateľom je žalovaná a na uvedenej adrese je od roku 2019 i sídlo spoločnosti Projekt & Sell s.r.o., IČO 52 666 760, ktorej jediným spoločníkom a konateľom je žalovaná. V uvedenom konaní na súde, ani v prebiehajúcom exekučnom konaní žalovaná nenamietala užívanie odberného miesta.

14.1 V predmetnej veci žalovaná prvýkrát namietala, že by užívala odberné miesto a spôsobila tým žalobcovi škodu, čo žalobca považuje za účelové tvrdenie, v snahe vyhnúť sa plneniu povinností, t. j. zaplataenia škody, za ktorú nesie (pravdepodobne i so svojím právnym zástupcom) zodpovednosť. Z uvedených dôvodov žalobca v plnom rozsahu zotrval na svojich doterajších podaniach a navrhol, aby odvolací súd v celom rozsahu potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 26. 09. 2024 a zaviazal žalovanú na náhradu trov žalobcu v odvolacom konaní.

15. Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd (ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov – ďalej aj CSP) zistil, že odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné, bolo podané oprávnenou stranou (žalovanou, v neprospech ktorej bolo týmto rozsudkom rozhodnuté), v zákonom stanovenej lehote (ust. § 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP) a konštatoval, že odvolanie má zákonom stanovené náležitosti a obsahuje zákonom stanovené odvolacie dôvody (ust. § 127, § 363, § 365 ods. 1 CSP). Následne odvolací súd, viazaný rozsahom podaného odvolania žalovanej, odvolacími dôvodmi a s prihliadnutím na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ako i súdom prvej inštancie zisteným skutkovým stavom bez potreby dokazovanie zopakovať alebo doplniť (ust. § 379, § 380 ods. 1, 2, § 383 CSP) prejednal podané odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario), pričom dospel k záveru, že odvolanie žalovanej proti rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 26. 09. 2024 nie je dôvodné a vo veci rozhodol rozsudkom (ust. § 392 CSP) tak, že rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

15.1 Odvolací súd svoj rozsudok verejne vyhlásil dňa 10. septembra 2025, keď v zmysle ust. § 219 ods. 3 CSP za použitia ust. § 378 ods. 1 CSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu, ako i na webovej stránke krajského súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

16. Pri rozhodovaní o podanom odvolaní žalovanej odvolací súd vychádza z týchto zákonných ustanovení.

17. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

17.1 Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

17.2 Podľa § 151 ods. 1, 2 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

17.3 Podľa § 152 CSP, hmotnoprávna námietka je právny úkon strany spôsobujúci zmenu, zánik alebo oslabenie práva protistrany.

17.4 Podľa § 153 ods. 1, 2, 3 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

17.5 Podľa § 154 CSP, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. (2)

17.6 Podľa § 167 ods. 2 CSP, spolu s doručením žaloby súd žalovaného vyzve, aby sa v lehote určenej súdom k žalobe písomne vyjadril, a ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva, a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

17.7 Podľa § 177 ods. 2 písm. a/ CSP, pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, ak a/ ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2 000 eur.

17.8 Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a/ sa týkajú procesných podmienok,

b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

17.9 Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

18. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP má odvolací súd možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia, ktorá je podmienená tým, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie, a to po skutkovej ako aj právnej stránke.

18.1 Odvolací súd v predmetnej veci po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie, ako aj konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je vecne správny a súd prvej inštancie predmetnú vec správne právne posúdil. Odôvodnenie napadnutého rozsudku spĺňa všetky náležitosti požadované ust. § 220 ods. 2 CSP a nie je možné konštatovať, že by rozsudok vykazoval znaky ľubovôle. Súd prvej inštancie sa v dôvodoch svojho rozsudku dostatočne vypořiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami (10. až 13. bod odôvodnenia rozsudku), ktoré žalovaná až do jeho rozhodnutia žiadnym spôsobom nerozporovala, a preto sa stali nespornými. Rozsudok súdu prvej inštancie jasne, výstižne a logicky vysvetľuje, z ktorých dôkazov súd vychádzal, akými úvahami sa pri ich hodnotení riadil, ktoré skutočnosti mal z nich preukázané, ako vec právne posúdil, a teda spĺňa všetky požiadavky odôvodnenia rozsudku uvedené v ust. § 220 ods. 2 CSP. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožnil s rozsudkom súdu prvej inštancie a v podrobnostiach poukazuje na jeho dôvody, ktoré považuje za vecne správne bez potreby ich opakovať.

18.2 Len na doplnenie dovolacích súd uvádza, že súd prvej inštancie nepochybil, pokiaľ konal a rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 177 ods. 2 písm. a/ CSP, keďže boli splnené podmienky v zmysle tohto zákonného ustanovenia na to, aby nenariadil pojednávanie. Prejednávaná vec vykazuje známky jednoduchého právneho posúdenia veci, taktiež skutkové tvrdenia strán nemožno považovať za sporné, a to so špecifického dôvodu, ktorým je ten, že žalovaná sa v prejednávanej veci, k podanej žalobe a ku skutkovým tvrdeniam žalobcu žiadnym spôsobom nevyjadřila, pričom jej pasivita nemôže byť považovaná za takú, ktorá spôsobuje spornosť skutkových tvrdení. Hodnota sporu taktiež neprevyšuje sumu 2.000,- eur. Napokon, nenariadenie pojednávania v predmetnej veci nenamietala ani žalovaná v podanom odvolaní.

19. Vo svojom rozsudku sa teda odvolací súd s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP obmedzil len na skonštatovanie správnosti odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a ďalej sa zaoberal len odvolaním žalovanej, pričom bol viazaný jeho rozsahom a dôvodmi. Ako odvolacie dôvody žalovaná uplatnila ust. § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP, teda že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

19.1 Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne prihladá na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplývajú z prednesov strán sporu. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

19.2 K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je vo všeobecnosti činnosť súdu, pri ktorej sa aplikáciou konkrétnej právnej normy na zistený skutkový stav vyvodzuje zo skutkových zistení, aké práva a povinnosti majú subjekty konania podľa hmotného práva. Nesprávnym právnym posúdením je potom potrebné rozumieť omyl v tomto postupe, a teda nesprávnosť pri aplikácii práva na skutkové zistenia. O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide v prípadoch, ak súd neaplikoval právnu normu vôbec, alebo ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo ak aj aplikoval správny predpis, tento nesprávne interpretoval alebo, ak aplikoval správny predpis, ktorý tiež správne interpretoval, ale nesprávne ho použil na zistený skutkový stav, teda v skutkových okolnostiach z právnej normy vyvodil nesprávne závery o právach a povinnostiach strán.

20. S poukazom na obsah podaného odvolania žalovanej je odvolací súd toho názoru, že žalovaná v odvolaní neoznačila a ani k nemu nepredložila žiadne dôkazy, na základe ktorých by súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, netvrdila, že skutkové zistenia z vykonaných dôkazov sú nesprávne a nenamietala ani nesprávne vyhodnotenie dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušenie pravidiel formálnej logiky. Žalovaná, v odvolacom konaní zastúpená právnym zástupcom, si zrejme bola vedomá toho, že jej právo označovať a predkladať dôkazy v odvolacom konaní, teda právo použiť prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré si neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie, je obmedzené ust. § 366 CSP. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že žalobu spolu s prílohami, výzvou zo dňa 14. 08. 2024 a poučením podľa príslušných ustanovení CSP sa podarilo žalovanej doučiť až dňa 27. 08. 2024 (žaloba bola podaná v januári 2024 na Okresný súd Banská Bystrica). Žalovanú súd prvej inštancie vyzval, aby sa k žalobe písomne vyjadřila, uviedla rozhodujúce

skutočnosti na svoju obranu, pripojila listiny, na ktoré sa odvoláva a označila dôkazy na preukázanie, ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva. Žalovaná sa v súdom určenej lehote (15 dní odo dňa doručenia) žiadnym spôsobom k žalobe nevyjadřila, v dôsledku čoho je obmedzené jej právo použiť v odvolacom konaní prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré si neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie. Odvolacia argumentácia v podobe nových skutkových tvrdení a dôkazných návrhov je prípustná len za splnenia zákonom stanovených podmienok v ust. § 366 písm. a/ až d/ CSP. Uvádzanie nových skutočností a dôkazov nie je v odvolacom konaní limitované, či obmedzené v prípade, že nimi má byť preukázané nesplnenie procesnej podmienky. V prípade uplatnenia odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP (žalovaná si tieto odvolacie dôvody formálne uplatnila) však z povahy veci neprichádza do úvahy použitie doteraz neuplatnených prostriedkov procesného útoku alebo prostriedkov procesnej obrany na doloženie týchto dôvodov.

21. Žalovaná v odvolaní vzniesla námietku premlčania žalobou uplatneného nároku žalobcu, keď tvrdila, že podľa žaloby mala byť škoda spôsobená v období od 22. 09. 2021 do 23. 03. 2022, čiže odo dňa 22. 09. 2021 najneskôr do dňa podania žaloby je možné označiť uplatnený nárok za premlčaný, a to z dôvodu, že ak by aj žalovaná spôsobila žalobcovi škodu, táto nebola spôsobená jednorazovo dňa 23. 03. 2022, ale škoda vznikala samostatne každý deň od 22. 09. 2021.

21.1 Vo vzťahu k námietke premlčania, uplatnenej až v odvolacom konaní, odvolací súd konštatuje, že ide o námietku neprípustnú z dôvodu jej oneskoreného podania. Tento záver vychádza z rozhodnutí vyšších súdnych autorít. Najvyšší súd SR v rozsudku v konaní pod sp. zn. 2Cdo/272/2020 uviedol nasledovné: „48. Názor, vyslovený v rozhodnutí sp. zn. 5 Cdo 120/2009 sa v dôsledku zmeny procesného predpisu stal neaplikovateľným a za účinnosti Civilného sporového poriadku bol prekonaný rozsudkom sp. zn. 1Obdo/65/2017 zo dňa 28. júna 2017, v ktorom Najvyšší súd SR vo vzťahu k vznieseniu námietky premlčania v odvolacom konaní vyslovil názor: „Civilný sporový poriadok upravuje podmienky, za splnenia ktorých možno uplatniť námietku premlčania až v odvolacom konaní odlišným a prísnejším spôsobom ako O. s. p. Zatiaľ, čo ustanovenie § 205a ods. 1 O. s. p. sa zaoberalo skutočnosťami a dôkazmi, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa a netýkalo sa námietky premlčania, ktorá nepatrí medzi skutočnosti a dôkazy, týkajúce sa skutkových tvrdení alebo aplikácie práva, ale je námietkou právnou, ustanovenie § 366 v spojení s ustanovením § 149 a § 152 CSP medzi novoty v odvolacom konaní zahŕňa aj hmotnoprávnu námietku, ktorou je okrem iného aj námietka premlčania. Z uvedeného vyplýva, že právna otázka - či sa koncentračná zásada konania, vyjadrená v ustanoveniach § 120 ods. 4 a § 205a O. s. p., týka uplatnenia námietky premlčania (ktorá bola riešená dovolacím súdom v rozhodnutí, na ktoré sa dovolateľ odvolával a ktorá by v zmysle § 421 ods. 1 písm. a/ CSP mohla prípadne zakladať prípustnosť dovolania) - nie je rozhodujúca pre prejednávajúcu právnu vec. Dovolací súd poukazuje na to, že od nadobudnutia účinnosti CSP možno v odvolacom konaní vzniesť námietku premlčania (ako hmotnoprávnu námietku patriacu medzi prostriedky procesnej obrany a procesného útoku) iba za splnenia predpokladov uvedených v ustanovení § 366 CSP, ktoré však nie je prevzatím doterajšej úpravy § 205a ods. 1 O. s. p., ako sa mylne domnieva dovolateľ. Je zrejme, že v ustanovení § 366 CSP bola úprava novôt v odvolacom konaní nanovo konštruovaná tak, aby zodpovedala celkovej koncepcii nového procesného kódexu“.

21.2 Na základe vyššie uvedeného odvolací súd na námietku premlčania, vznesenú žalovanou v odvolacom konaní, neprihliadal, nakoľko ju v súlade s konštantnou judikatúrou odvolacích súdov (napr. rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 10Co/115/2019 zo dňa 31. 03. 2022, rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7CoCsp/20/2021 zo dňa 17. 05. 2022, rozsudky Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/264/2018 zo dňa 12. 03. 2019, sp. zn. 9Co/226/2018 zo dňa 19. 02. 2018) považoval za hmotnoprávnu námietku. Aj počas odvolacieho konania je odvolací súd povinný prihliadať na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré doteraz neboli použité, avšak len vtedy, ak ide o tzv. novoty v odvolacom konaní podľa ust. § 366 CSP. Právo tzv. novôt v odvolacom konaní je v systéme neúplnej apelácie nastavené reštriktívne ako výnimka z pravidla, že v odvolacom konaní spravidla nie sú prípustné tie prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie. Žalovanej nič nebránilo v tom, aby námietku premlčania, ktorú vzniesla až v odvolaní, uplatnila už v konaní pred súdom prvej inštancie. Vznesenie (hmotnoprávnej) námietky premlčania žalovanou ako novoty v odvolacom konaní je preto v prejednávanej veci neprípustné. Námietka premlčania uplatnená žalovanou až v odvolacom konaní nespĺňa ani podmienky uvedené v ust. § 366 písm. a/, c/, d/ CSP na to, aby mohla byť prípustnou novotou v odvolacom konaní. Nejedná sa o takú námietku, ktorá sa týka procesných podmienok a v danom spore nebolo povinnosťou súdu prvej

inštancie ex offio skúmať, či právo žalobcu je alebo nie je premlčané, a preto nemôže byť touto námietkou ani preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Taktiež nejde o prostriedok procesnej obrany, ktorý žalovaná bez svojej viny nemohla uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, pričom nemožnosť uplatnenia námietky premlčania v konaní pred súdom prvej inštancie žalovaná ani netvrdila. Z týchto dôvodov odvolací súd neprihliadal na žalovanou vznesenú (hmotnoprávnu) námietku premlčania a bol tohto názoru, že žalovanou vznesená námietka premlčania je novotou, ktorú podľa ust. § 366 CSP nemožno v odvolaní použiť.

22. Žalovaná ďalej v podanom odvolaní namietla, že z predložených dôkazov nevyplýva jej pasívna vecná legitímácia, nakoľko nie je vlastníkom nehnuteľnosti, do ktorej mala byť dodávaná elektrika bez platnej zmluvy, žalobca ju ani neoznačil ako posledného zmluvného odberateľa a nemožno ju identifikovať ako osobu, ktorá neoprávnene odoberala elektrickú energiu.

22.1 Pod vecnou legitímáciou sa všeobecne rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jedna sporová strana civilného procesu (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (aktívna vecná legitímácia), a sporová strana na opačnej procesnej strane (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (pasívna vecná legitímácia). Z toho je zrejmé, že ak má byť žalobca so svojou žalobou úspešný, musí byť daná ako aktívna vecná legitímácia žalobcu, tak i pasívna vecná legitímácia žalovaného, ktoré si, ako subjektívne právo a povinnosť, navzájom odpovedajú. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (žalovaný), v skutočnosti objektívne nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (na strane žalobcu) alebo pasívnej (na strane žalovaného), je imanentnou súčasťou súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán sporu nenamieta. Uvedené znamená, že pred preskúmaním uplatňovaného nároku je vždy súd povinný zistiť, či subjekty, ktoré vystupujú ako strany sporu, sú skutočne účastníkmi hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého žalobca odvodzuje svoje subjektívne práva. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevysloví, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal. Tým, že súd prvej inštancie rozhodol v prospech žalobcu, ktorému právo na náhradu škody priznal, implicitne rozhodol aj o tom, že žalobca je aktívne vecne legitímovaný na podanie predmetnej žaloby proti žalovanej, u ktorej súd dospel k záveru, že je pasívne vecne legitímovaná (rozsudok Najvyššieho súdu SR v konaní pod sp. zn. 2Cdo/205/2009 zo dňa 29. 06. 2010). Odvolací súd ďalej uvádza, že otázku aktívnej a pasívnej legitímácie súd skúma cez vedomosť o skutočnostiach jemu známych z vykonaného dokazovania a v kontexte toho, s akým skutkovým obsahom bola podaná žaloba a akými listinnými dokladmi bola podložená. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na listinu nachádzajúcu sa v súdnom spise označenú ako „Žiadosť o pripojenie odberného elektrického zariadenia k distribučnej sústave – Domácnosti“ zo dňa 26. 07. 2016, ktorú predložil žalobca a ktorou žalovaná žiadala o pripojenie nového odberného miesta na adrese E. XXXX/XX, D., pričom v žiadosti uviedla aj telefonický kontakt, trvalý pobyt a korešpondenčnú adresu (zhodne C. B. XX, D.). Súd prvej inštancie sa pokúsil o telefonický kontakt so žalovanou, ktorý nebol úspešný, ale následne žalovaná sama telefonicky kontaktovala súd a uviedla, že bola dlhodobo v zahraničí a bola chorá, pričom poštu si preberá na adrese C. B. XX, D.. Na túto adresu bola žalobkyňa aj doručená žaloba s prílohami a s výzvou na vyjadrenie s k veci a predloženie dôkazov, pričom žalobkyňa v súdom určenej lehote (ani neskôr) žiadnym spôsobom nereagovala. S poukazom na vyššie uvedené je odvolací súd toho názoru, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď žalovanú v predmetnom spore so žalobcom považoval za pasívne vecne legitímovanú.

22.2 Súd nehľadá nedostatky aktívnej a pasívnej legitímácie nad rámec tvrdení strán, nie je jeho úlohou nahradiť vôľu strán, pokiaľ určité skutočnosti sami nerozporujú. Obsahom odvolania žalovanej neboli žiadne tvrdenia, z ktorých by bolo možné vyvodiť spornosť pasívnej legitímácie žalovanej. Tvrdila len to, že nie je vlastníčkou nehnuteľnosti, do ktorej mala byť dodávaná elektrická energia bez zmluvného vzťahu so žalobcom. Zo zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ani nevyplýva, že pri nároku na náhradu škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny bez uzavretej zmluvy je pasívne legitímovaná osobou len vlastník nehnuteľnosti, ku ktorej sa viaže odberné miesto, na ktoré je dodávaná elektrina bez zmluvy. Neexistencia vlastníckeho práva žalovanej k nehnuteľnosti, v ktorej dochádzalo k neoprávnenému odberu energie (čo žalovaná v odvolaní ani nepopierala), však neznamená, že žalovaná nemôže mať, resp. nemá alebo nemala

k predmetnej nehnuteľnosti iné právo (napr. z titulu nájomného vzťahu), k čomu sa žalovaná žiadnym spôsobom nevyjadřila.

22.3 Námiетка nedostatku pasívnej legitímácie, nepochybne spadá pod prostriedok procesnej obrany, ale netýka sa procesných podmienok konania (ust. § 366 písm. a/ CSP), ani vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu (ust. § 366 písm. b/ CSP) a ani ňou nemá byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (ust. § 366 písm. c/ CSP). Na základe uvedeného potom odvolací súd posudzoval, či žalovaná predmetnú námietku nemohla bez svojej viny uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (ust. § 366 písm. d/ CSP). Žalovaná však vo svojom odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by jej bránili uplatniť námietku nedostatku svojej pasívnej legitímácie, uvedenú v odvolaní, už v konaní pred súdom prvej inštancie a súčasne niet žiadneho objektívneho dôvodu (ani žalovaná ho v odvolaní neuviedla), pre ktorý by žalovaná túto námietku nemohla uplatniť už v konaní pred súdom prvej inštancie. Námietku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie ako prostriedok procesnej obrany, žalovaná neuplatnila včas, pretože ho uplatnila až po rozhodnutí súdu prvej inštancie a bez súčasného tvrdenia a preukázania skutočností, ktoré by odôvodňovali postup odvolacieho súdu podľa ust. § 366 CSP.

23. Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že všetky námietky proti rozsudku súdu prvej inštancie, ktoré žalovaná uplatnila v odvolacom konaní, mohla použiť už v konaní pred súdom prvej inštancie a nemožnosť ich použitia netvrdila ani v odvolaní.

24. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil (vrátane závislého výroku o trovách konania na súde prvej inštancie, proti ktorému žalovaná nevzniesla žiadnu odvolaciu argumentáciu), nakoľko s poukazom na ust. § 366 CSP nemohol prihliadať na odvolacie námietky žalovanej.

25. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

26. Odvolací súd takto rozhodol pomerom hlasov 3 : 0 (ust. § 393 ods. 2 veta druhá CSP v spojení s ust. § 3 ods. 10 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1, 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 424 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods. 1, 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. (§ 431 ods. 1, 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (§ 432 ods. 1, 2 CSP)

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. (§ 433 CSP)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 434 CSP)

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. (§ 435 CSP)